

Slunce

Helena Vondráčková

1. Já kdysi s úsvitem ti říkal častokrát,
 Ami **Dmi**
 G7 **C**
že jsi mé slunce, o němž nikdo nemá zdání.
 F **Dmi**
Řek jsem to vážně, jenže nesmíš to tak brát.
 E **Ami**
Přeháním rád, to bude tím.
2. Já kdysi s úsvitem ti řekla častokrát,
že jsi mé slunce, které vyšlo v pravou chvíli.
Slyšel jsi správně, jenže nesmíš to tak brát.
 A
Bezpočtukrát člověk se mýlí.

R: Slunce je fair, to nezaspí a hřeje záda,
 Dmi **G**
 C **Ami7**
vysvitne včas, když naprší ti do mikáda,
 Dmi **E**
nechce nic mít, nic nedluží a svítí stejně
 Ami **A**
na moji tvář, na dlaně tvé.

Slunce je fair, to nešidí a hřeje pláže,
 Dmi **G**
 C **Ami7**
odvede své a neslíbí, co nedokáže.

Kol hlavy měj si svatozář a třeba hřej si,
 Dmi **E**
 Ami
slunce ty nejsi.

3. I když máš spoustu chyb, tak já ti rozumím
a slabší stránky tvé ti vůbec nevytýkám.
Ani já nejsem tvoje slunce, pokud vím.
 A
Netrap se tím, to se jen říká.

R: Slunce je fair...

4. Už raděj mlč a dívej, hvězdy jsou ty tam,
přichází úsvit, velké slunce hlásí ráno.
Co přát si krásnějšího nad ten zázrak sám,
že ty mě máš, že já tě mám.